

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2010/43/EU

af 1. juli 2010

om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 2, artikel 23, stk. 6, artikel 33, stk. 6, og artikel 51, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Reglerne og den terminologi, der anvendes om organisatoriske krav, interessekonflikter og god forretningsskik, bør i videst muligt omfang afstemmes efter de standarder for finansielle tjenesteydelser, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF ⁽²⁾ og Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv ⁽³⁾. En sådan afstemning vil, samtidig med at der i behørigt omfang tages højde for de særlige karakteristika ved kollektiv porteføljevaltning, gøre det muligt at opnå ens standarder ikke blot inden for de forskellige sektorer for finansielle tjenesteydelser, men også mere bredt inden for formueforvaltning, hvor flere medlemsstater allerede har udvidet visse krav i direktiv 2006/73/EF til at omfatte investeringsinstitutters administrationsselskaber.

(2) Det er hensigtsmæssigt at vedtage disse regler i form af et direktiv, således at gennemførelsesbestemmelserne kan tilpasses de specielle karakteristika ved hver medlemsstats særlige marked og retssystem. Endvidere giver et direktiv størst mulighed for at skabe overensstemmelse med den ordning, der blev indført ved direktiv 2006/73/EF.

(3) Selv om principperne i nærværende direktiv er relevante for alle administrationsselskaber, er de tilstrækkeligt fleksible til at sikre, at deres anvendelse og de kompetente myndigheders tilsyn med deres anvendelse står i et rimeligt forhold til og tager hensyn til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af et administrationsselskabs virksomhed og mangfoldigheden af de selskaber, som er omfattet af direktiv 2009/65/EF, samt de forskelligartede investeringsinstitutter, som kan administreres af et administrationsselskab.

(4) Medmindre andet følger af national lovgivning, bør administrationsselskaber kunne træffe foranstaltninger til at overlade tredjemand nogle af deres aktiviteter. Gennemførelsesbestemmelserne bør læses i overensstemmelse hermed. Administrationsselskabet bør navnlig udvise fornøden omhu, når det under hensyn til karakteren af de opgaver, som varetages af tredjemand, afgør, om det foretagende, som udfører disse aktiviteter, kan anses for at være kvalificeret og i stand til at varetage de pågældende opgaver. Tredjemand bør derfor opfylde de krav, der stilles med hensyn til organisation og interessekonflikter i forhold til den aktivitet, som skal udføres. Det indebærer også, at administrationsselskabet bør efterprøve, om tredjemand har truffet passende foranstaltninger med henblik på at opfylde nævnte krav, og at det fører effektivt tilsyn med, om der er overensstemmelse mellem tredjemands adfærd og disse krav. Hvis den befuldmægtigede er ansvarlig for at anvende reglerne om uddelegerede aktiviteter, bør tilsvarende krav med hensyn til organisation og interessekonflikter finde anvendelse på tilsynet med de uddelegerede aktiviteter. Administrationsselskabet bør ved udvisning af fornøden omhu kunne tage hensyn til, at tredjemand, som har fået uddelegeret aktiviteter, ofte er omfattet af direktiv 2004/39/EF.

(5) For at undgå, at der anvendes forskellige standarder i forbindelse med administrationsselskaber og investeringselskaber, som ikke har udpeget et administrationsselskab, bør sidstnævnte være omfattet de samme regler om god forretningsskik og bestemmelser vedrørende interessekonflikter og risikostyring som administrationsselskaber. Derfor bør dette direktivs regler om administrative procedurer og interne kontrolordninger i overensstemmelse med god praksis og under hensyn til proportionalitetsprincippet både finde anvendelse på administrationsselskaber og på investeringselskaber, som ikke har udpeget et administrationsselskab.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26.

- (6) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal administrationselskaber have en sund administrativ praksis. For at opfylde dette krav bør administrationselskaber indføre en organisatorisk struktur, der på en veldokumenteret måde klart fordeler ansvarsområder og sikrer god informationsudveksling mellem alle involverede parter. Administrationselskaber bør også indføre systemer, som kan garantere oplysningernes sikkerhed og sikre driftsstabilitet, og som er tilstrækkelige til, at selskaberne kan opfylde deres forpligtelser, når deres aktiviteter udføres af tredjemand.
- (7) Administrationselskaber bør også til enhver tid have tilstrækkelige ressourcer navnlig til at ansætte medarbejdere med de korrekte færdigheder, den korrekte viden og den korrekte erfaring, således at de kan varetage deres opgaver.
- (8) For så vidt angår sikre databehandlingsprocedurer og forpligtelsen til at rekonstruere alle transaktioner, som implicerer investeringsinstituttet, bør administrationselskabet træffe foranstaltninger, således at alle transaktioner på investeringsinstituttets vegne kan registreres rettidigt og korrekt.
- (9) Regnskabsføring er af de centrale områder inden for administration af investeringsinstitutter. Det er derfor af afgørende betydning med en nærmere beskrivelse af regnskabsprocedurerne i gennemførelseslovgivningen. Dette direktiv bør derfor opretholde princippet om, at alle aktiver og passiver i et investeringsinstitut eller i dets investeringsafdelinger kan identificeres direkte, og at regnskaber bør føres særskilt. Endvidere bør det i tilfælde af forskellige aktieklasser, f.eks. afhængigt af administrationsgebyrernes niveau, være muligt at udlede nettoværdien af aktiverne i de forskellige klasser direkte af regnskabet.
- (10) En klar fordeling af de ansvarsområder, som henhører under den øverste ledelse og tilsynsfunktionen, er en forudsætning for at kunne opfylde kravet i direktiv 2009/65/EF om at gennemføre passende interne kontrolprocedurer. Det indebærer, at den øverste ledelse bør være ansvarlig for at gennemføre den generelle investeringsstrategi, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted⁽¹⁾. Den øverste ledelse bør også fortsat være ansvarlig for investeringsstrategierne, som er de overordnede retningslinjer for investeringsinstitutternes strategiske aktivfordeling, og investeringsteknikkerne, som skal bruges til at gennemføre investeringsstrategien på en passende og effektiv måde. En klar ansvarsfordeling bør også sikre, at der findes passende kontrolforanstaltninger, således at investeringsinstitutternes aktiver investeres i overensstemmelse med fondsbestemmelserne eller vedtægterne og de gældende retsfor skrifter, og at risikogrænserne for de enkelte investeringsinstitutter overholdes. Ansvarsfordelingen bør være i overensstemmelse med den rolle og det ansvar, som tilfalder den øverste ledelse og tilsynsfunktionen i henhold til gældende national lovgivning og kodekser for god selskabsledelse. Den øverste ledelse kan omfatte flere af eller alle bestyrelsesmedlemmerne.
- (11) For at sikre, at et administrationselskab har en passende kontrolfunktion, er det nødvendigt med en permanent compliancefunktion og en intern revisionsfunktion. Compliancefunktionen bør være udformet således, at den kan forhindre enhver risiko for, at administrationselskabet ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2009/65/EF. Revisionsfunktionen bør tilstræbe at efterprøve og vurdere de forskellige kontrolprocedurer og administrative ordninger, som administrationselskabet har indført.
- (12) Det er nødvendigt at give administrationselskaber et vist spillerum med hensyn til opbygningen af deres risikostyring. Selv i de tilfælde, hvor det ikke er passende eller rimeligt at have en separat risikostyringsfunktion, bør administrationselskabet alligevel kunne godtgøre, at der er truffet særlige foranstaltninger til at forebygge interessekonflikter med henblik på at sikre uafhængig risikostyring.
- (13) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal administrationselskaber indføre regler om personlige transaktioner. I henhold til direktiv 2006/73/EF bør administrationselskaber forhindre, at medarbejdere, der er involveret i aktiviteter, der kan skabe en interessekonflikt, eller som har adgang til oplysninger i betydningen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug)⁽²⁾, indgår i personale transaktioner, som indebærer misbrug af oplysninger erhvervet som led i deres erhvervs virksomhed.
- (14) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal administrationselskaber sikre, at enhver porteføljetransaktion, der implicerer investeringsinstituttet, kan rekonstrueres med hensyn til oprindelse, implicerede parter, art samt tid og sted for gennemførelsen. Derfor er det nødvendigt at indføre krav om registrering af porteføljetransaktioner og af tegnings- og indløsningsordrer.
- (15) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal administrationselskaber for investeringsinstitutter indføre passende ordninger med henblik på at sikre rimelig behandling af investeringsinstitutter i tilfælde af uundgåelige interessekonflikter. Derfor bør administrationselskaber sikre, at den øverste ledelse eller et andet kompetent internt organ i administrationselskabet underrettes omgående, således at de kan træffe de beslutninger, der er nødvendige for at sikre rimelig behandling af investeringsinstituttet og af dets deltagere.

(1) Se side 1 i denne EUT.

(2) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

- (16) Administrationsselskaber bør anmodes om at vedtage, anvende og til enhver tid have en passende og effektiv strategi for udøvelse af stemmerettigheder knyttet til de finansielle instrumenter, som de administrerede investeringsinstitutter ligger inde med, for at sikre, at disse rettigheder udelukkende udøves til investeringsinstitutternes fordel. Oplysninger om strategien og dens anvendelse bør være frit tilgængelige for investorer, også på et websted. En eventuel beslutning om ikke at udøve stemmerettigheder kan under visse omstændigheder anses for udelukkende at være til fordel for investeringsinstituttet, alt afhængigt af dets investeringsstrategi. Et investeringsselskab bør dog ikke udelukkes fra selv at stemme eller give administrationsselskabet specifikke stemmeinstrukser.
- (17) Forpligtelsen til at underrette den øverste ledelse eller et andet kompetent internt organ i administrationsselskabet, således at de kan træffe de nødvendige beslutninger, bør ikke begrænse administrationsselskabernes og investeringsinstitutternes pligt til at indberette tilfælde, når de organisatoriske eller administrative ordninger, der er indført for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig garanti at forebygge risikoen for skade, f.eks. i de periodiske beretninger. Sådanne indberetninger bør forklare og begrunde administrationsselskabets beslutning, også når det besluttes ikke at træffe foranstaltninger, under hensyntagen til de interne strategier og procedurer, der er vedtaget med henblik på at identificere, forebygge og styre interessekonflikter.
- (18) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal administrationsselskaber udelukkende handle med de administrerede investeringsinstitutters interesser og markedets integritet for øje. Visse former for adfærd, f.eks. markedstiming og sen handel, kan skade deltagerne og underminere den måde, markedet fungerer på. Derfor bør administrationsselskaber indføre passende procedurer med henblik på at forebygge uregelmæssigheder. Endvidere bør administrationsselskaber under hensyn til investeringsinstitutternes investeringsmål og -politik indføre passende procedurer med henblik på at beskytte mod urimelige gebyrer og aktiviteter, f.eks. overdreven handel.
- (19) Administrationsselskaber bør også udelukkende handle i investeringsinstitutternes interesse, når de udfører ordrer til at handle på de administrerede investeringsinstitutters vegne direkte eller ved at sende ordrerne til tredjemand. Når administrationsselskaber udfører ordrer på investeringsinstitutters vegne, bør de træffe alle rimelige foranstaltninger for konsekvent at opnå det bedst mulige resultat for investeringsinstitutterne under hensyntagen til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregnings-sandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser af relevans for ordrens udførelse.
- (20) For at sikre, at administrationsselskaber som krævet i direktiv 2009/65/EF handler med fornøden dygtighed, omhu og hurtighed, således at de administrerede investeringsinstitutters interesser varetages bedst muligt, er det nødvendigt at indføre regler om behandling af ordrer.
- (21) Visse gebyrer, provisioner eller naturalieydelse, som administrationsselskabet kan modtage eller betale, bør ikke være tilladt, da de kan få betydning for, om administrationsselskabet opfylder kravet i direktiv 2009/65/EF om, at administrationsselskabet bør handle ærligt, redeligt og professionelt i investeringsinstitutternes interesse. Derfor er det nødvendigt at indføre klare regler om, hvornår gebyrer, provisioner eller naturalieydelse ikke anses for at krænke disse principper.
- (22) Administrationsselskabers aktiviteter på tværs af grænser skaber nye udfordringer for forholdet mellem administrationsselskabet og investeringsinstituttets depositar. Med henblik på den nødvendige retssikkerhed bør hovedelementerne i aftalen mellem investeringsinstituttets depositar og administrationsselskabet, når administrationsselskabet er etableret i en anden medlemsstat end investeringsinstituttets hjemland, fastlægges nærmere i dette direktiv. Da det er nødvendigt at sikre, at denne aftale tjener sit egentlige formål, skal der indføres lovvalgsregler, som fraviger artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽¹⁾, således at den lov, som finder anvendelse på aftalen, er loven i investeringsinstituttets hjemland.
- (23) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal der gives oplysning om kriterierne til vurdering af, om den risikostyringsproces, administrationsselskabet anvender, er passende. Sådanne kriterier fokuserer på indførelse af en passende og veldokumenteret risikostyringsstrategi for administrationsselskaber. Strategien bør sætte administrationsselskaberne i stand til at vurdere risikoen ved de positioner, der erhverves i de forvaltede porteføljer, og de enkelte risicis bidrag til porteføljens samlede risikoprofil. Strategien for risikostyring bør udarbejdes således, at den er passende og står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af administrationsselskabets aktiviteter og de administrerede investeringsinstitutter.
- (24) Administrationsselskabers periodiske vurdering af samt tilsyn med og kontrol af risikostyringsstrategien er også et af de kriterier, der anvendes til at vurdere, om risikostyringsprocessen er passende. Kriteriet indebærer også kontrol med, om foranstaltningerne til afhjælpning af eventuelle mangler ved risikostyringsprocessens gennemførelse er effektive.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

- (25) Administrationssselskaber bør som noget centralt i forbindelse med i de kriterier, der anvendes til at vurdere, om risikostyringsprocesserne er passende, indføre rimelige og effektive teknikker til risikomåling, således at de til enhver tid kan måle de risici, som de administrerede investeringsinstitutter er eller kan blive udsat for. Disse krav er baseret på fælles praksis, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har aftalt. Det drejer sig både om kvantitative foranstaltninger, med henblik på kvantificerbare risici, og kvalitative metoder. Elektroniske databehandlingsystemer og redskaber til beregning af kvantitative foranstaltninger bør integreres med hinanden og med front office- og regnskabsapplikationer. Teknikker til risikomåling bør give mulighed for passende måling af risici i perioder med øget uro på markederne og, når det er nødvendigt, kontrolleres i deltagernes interesse. De bør også give mulighed for passende vurdering af koncentration af og interaktion mellem relevante risici på porteføljeniveau.
- (26) Risikostyringssystemer har til formål at sikre, at administrationssselskaber overholder de investeringsgrænser, der fastsat ved direktiv 2009/65/EF, f.eks. grænserne for samlet eksponering og eksponering for modpartsrisiko. Derfor bør der fastsættes kriterier for, hvordan samlet eksponering og modpartsrisiko beregnes.
- (27) Sådanne kriterier indebærer, at direktivet også skal indeholde en nærmere beskrivelse af, hvordan den samlede eksponering kan beregnes, herunder ved brug af forpligtelsesmetoden, »value at risk«-metoden eller avancerede risikomålingsmetodologier. Endvidere bør direktivet fastlægge de vigtigste aspekter ved administrationssselskabets metodologi til beregning af modpartsrisikoen. Når sådanne regler finder anvendelse, bør der tages hensyn til forhold, hvorunder metodologierne bruges, herunder til principperne for sådan sikkerhedsstillelse med henblik på at begrænse investeringsinstitutternes eksponering i forhold til modpartsrisiko, samt brug af hedging- og nettingordninger, som kompetente myndigheder har udarbejdet inden for rammerne af Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.
- (28) I henhold til direktiv 2009/65/EF er administrationssselskaber forpligtet til at anvende en proces, som sikrer en nøjagtig og uafhængig ansættelse af OTC-derivaters værdi. Ved dette direktiv indføres der derfor nærmere bestemmelser om den pågældende proces, jf. Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner ⁽¹⁾. I overensstemmelse med god praksis bør administrationssselskaber derfor stille sådanne krav i forbindelse med instrumenter, som udsætter investeringsinstitutter for værdiansættelsesrisici svarende til dem, der gør sig gældende i forbindelse med OTC-derivater, f.eks. risici i forbindelse med illikvide produkter og/eller komplicerede afviklingsstrukturer. Derfor bør administrationssselskaber indføre

ordninger og procedurer, som opfylder kravene i artikel 44, med henblik på værdiansættelse af mindre likvide eller komplicerede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som kræver brug af modelbaserede værdiansættelsesmetoder.

- (29) I henhold til direktiv 2009/65/EF skal administrationssselskaber give de relevante kompetente myndigheder oplysning om de typer afledte instrumenter, som investeringsinstituttet har investeret i, de underliggende risici, de gældende kvantitative grænser og de metoder, som er valgt til at vurdere de risici, der er forbundet med sådanne transaktioner. Indholdet og den procedure, som administrationssselskabet skal anvende, når det opfylder denne forpligtelse, angives nærmere.
- (30) Det Europæiske Værdipapirudvalg, der blev oprettet ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ⁽²⁾, er hørt om tekniske spørgsmål.
- (31) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes gennemførelsesbestemmelser til direktiv 2009/65/EF, der:

- 1) beskriver de procedurer og ordninger, der er nævnt i artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a), og de strukturer og organisatoriske krav, som skal minimere interessekonflikter, jf. artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra b)
- 2) opstiller kriterier for at handle ærligt og rimeligt og med fornøden dygtighed, omhu og hurtighed, således at investeringsinstitutternes interesser varetages bedst muligt, og kriterier for at bestemme typer af interessekonflikter; beskriver de principper, der er nødvendige for at sikre, at ressourcerne anvendes effektivt; definerer de skridt, som bør tages for at identificere, forebygge, håndtere og afsløre interessekonflikter, jf. artikel 14, stk. 1 og 2
- 3) vedrører de oplysninger, der skal indgå i aftalen mellem depositaren og administrationssselskabet, jf. artikel 23, stk. 5, og artikel 33, stk. 5

⁽¹⁾ EUT L 79 af 20.3.2007, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

4) vedrører den risikostyringsproces, der er nævnt i artikel 51, stk. 1, navnlig kriterierne for vurdering af tilstrækkeligheden af administrationsselskabets risikostyringsproces og risikostyringsstrategien og –processerne og de ordninger, processer og teknikker, der anvendes til risikomåling og -styring i forbindelse med sådanne kriterier.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på administrationsselskaber, som administrerer institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), jf. artikel 6, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF.

Dette direktivs kapitel V finder også anvendelse på depositarer, som varetager deres opgaver i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel IV og kapitel V, afdeling 3, i direktiv 2009/65/EF.

2. Bestemmelserne i dette kapitel, i kapitel II, artikel 12, og i kapitel III, IV og VI finder med tilsvarende virkning anvendelse på investeringselskaber, der ikke har udpeget et administrationsselskab godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Ved »administrationsselskab« forstås i sådanne tilfælde »investeringselskab«.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv gælder definitionerne i direktiv 2009/65/EF, og derudover forstås ved:

- 1) »kunde«: enhver fysisk eller juridisk person, eller ethvert andet institut, herunder investeringsinstitutter, til hvem et administrationsselskab yder en kollektiv porteføljeforvaltningsservice eller tjenester i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 2009/65/EF
- 2) »deltager«: enhver fysisk eller juridisk person, som har en eller flere andele i et investeringsinstitut
- 3) »relevant person«: for så vidt angår et administrationsselskab:
 - a) et bestyrelsesmedlem, en partner eller en tilsvarende person eller en leder af administrationsselskabet
 - b) en ansat hos administrationsselskabet og enhver anden fysisk person, hvis tjenesteydelser stilles til rådighed for administrationsselskabet og er underkastet administrationsselskabets kontrol, og som er involveret i administrationsselskabets ydelse af kollektiv porteføljeforvaltning

c) en fysisk person, der inden for rammerne af en outsourcingaftale er direkte involveret i levering af tjenesteydelser til administrationsselskabet med henblik på administrationsselskabets ydelse af kollektiv porteføljeforvaltning

4) »den øverste ledelse«: den eller de personer, der faktisk leder administrationsselskabets forretninger, jf. artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF

5) »bestyrelse«: administrationsselskabets bestyrelse

6) »tilsynsfunktion«: de relevante personer eller det eller de relevante organer, som er ansvarlige for at føre tilsyn med selskabets øverste ledelse og for at vurdere og med jævne mellemrum kontrollere, om den risikostyringsproces og de metoder, ordninger og procedurer, der er indført for at opfylde forpligtelserne i henhold til direktiv 2009/65/EF, er passende og effektive

7) »modpartsrisiko«: investeringsinstituttets risiko for tab som følge af en modpart, der ikke opfylder sine forpligtelser i forbindelse med en transaktion forud for den endelige afvikling af transaktionens cash flow

8) »likviditetsrisiko«: den risiko, at en position i investeringsinstituttets portefølje ikke kan sælges, realiseres eller afvikles med begrænsede omkostninger inden for et rimelig kort tidsrum, og at investeringsinstituttet derfor ikke til enhver tid er i stand til at overholde artikel 84, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF

9) »markedsrisiko«: investeringsinstituttets risiko for tab som følge af udsving i markedsværdien af positioner i investeringsinstituttets portefølje, som skyldes ændringer i markedsvARIABLER, f.eks. rentesatser, valutakurser, aktie- og råvarepriser eller en udsteders kreditværdighed

10) »operational risiko«: investeringsinstituttets risiko for tab som følge af utilstrækkelige interne processer og mangler i forhold til administrationsselskabets menneskelige ressourcer og systemer eller som følge af eksterne hændelser, herunder også retlige og dokumentationsrelaterede risici og risici som følge af handels-, afviklings- og vurderingsprocedurer, som anvendes på investeringsinstituttets vegne.

Udtrykket »bestyrelse« i stk. 1, nr. 5), omfatter ikke tilsynsrådet, hvis administrationsselskaberne har en dobbeltstruktur, som består af en bestyrelse og et tilsynsråd.

KAPITEL II

ADMINISTRATIVE PROCEDURER OG KONTROLMEKANISME

(Artikel 12, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/65/EF)

AFDELING 1

Generelle principper

Artikel 4

Generelle krav til procedurer og organisation

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne opfylder følgende krav:

- a) De skal indføre, gennemføre og til enhver tid have beslutningsprocedurer og en organisatorisk struktur, der klart og på en veldokumenteret måde angiver rapporteringsvejene og fordeler funktioner og ansvarsområder.
- b) De skal sørge for, at de relevante personer er bekendt med, hvilke procedurer der skal følges for at sikre en korrekt varetagelse af deres ansvarsområder.
- c) De skal indføre, gennemføre og til enhver tid have passende interne kontrolprocedurer, der sikrer, at beslutninger og procedurer overholdes på alle niveauer i administrationsselskabet.
- d) De skal indføre, gennemføre og til enhver tid have en effektiv intern rapportering og formidling af information på alle relevante niveauer i administrationsselskabet samt effektiv informationsudveksling med eventuelle tredjemænd.
- e) De skal til enhver tid føre passende og korrekte fortegnelser over deres forretninger og deres interne organisation.

Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne tager hensyn til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne i forbindelse med deres forretninger.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid har passende systemer og procedurer til at garantere oplysningers sikkerhed, integritet og fortrolighed under hensyn til de pågældende oplysningers art.

3. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid har en passende metode til sikring af driftsstabilitet, som skal sørge for, at deres vigtigste data og funktioner og deres service og aktiviteter bevares ved en eventuel system- eller procedurefejl, eller som, hvis det ikke er muligt, skal give mulighed for rettidigt at gendanne sådanne data og genetablere sådanne funktioner og rettidigt at genoptage deres service og aktiviteter.

4. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid anvender regnskabsmetoder og -procedurer, som gør dem i stand til på anmodning af den kompetente myndighed rettidigt at forelægge den kompetente myndighed regnskaber, som giver et retvisende billede af deres finansielle stilling, og som er i overensstemmelse med alle gældende regnskabsstandarder og -regler.

5. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne kontrollerer og med jævne mellemrum evaluerer, om deres systemer, interne kontrolprocedurer og -ordninger, som er indført i overensstemmelse med stk. 1-4, er passende og effektive, og træffer passende foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler.

Artikel 5

Ressourcer

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne ansætter medarbejdere med de nødvendige færdigheder, den nødvendige viden og den nødvendige sagkundskab for at kunne varetage de ansvarsområder, de tildeles.

2. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne bevarer de nødvendige ressourcer og den nødvendige sagkundskab, således at der kan føres effektivt tilsyn med de aktiviteter, tredjemand udfører inden for rammerne af en aftale med administrationsselskabet, navnlig med hensyn til forvaltningen af den risiko, der er forbundet med de pågældende aftaler.

3. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne skal sikre, at relevante personers varetagelse af flere funktioner hverken hindrer eller kan hindre disse relevante personer i at varetage enhver særskilt funktion på en korrekt, ærlig og professionel måde.

4. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne med henblik på stk. 1, 2 og 3, tager hensyn til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger, og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne i forbindelse med deres forretninger.

AFDELING 2

Administrative og regnskabsmæssige procedurer

Artikel 6

Klagebehandling

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid har effektive og gennemsigtige procedurer for en rimelig og omgående behandling af klager fra investorer.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at der føres fortegnelser over alle klager og de foranstaltninger, der er truffet for at imødekomme dem.

3. Investorer skal kunne indgive klager gebyrfrit. Oplysninger om procedurerne i stk. 1 gøres tilgængelige for investorer gebyrfrit.

Artikel 7

Elektronisk databehandling

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne træffer passende foranstaltninger med hensyn til egnede elektroniske systemer, således at alle ordrer vedrørende porteføljetransaktioner eller -tegninger eller -indløsninger kan registreres rettidigt og korrekt med henblik på at opfylde kravene i artikel 14 og 15.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne garanterer en høj grad af sikkerhed i forbindelse med elektronisk databehandling samt de registrerede oplysningers integritet og fortrolighed, hvis det er relevant.

Artikel 8

Regnskabsprocedurer

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne skal sikre, at der anvendes regnskabsmetoder og -procedurer som omhandlet i artikel 4, stk. 4, med henblik på at beskytte deltagerne.

Investeringsinstituttets regnskaber skal føres på en sådan måde, at alle investeringsinstituttets aktiver og passiver til enhver tid kan identificeres direkte.

Såfremt investeringsinstitutter har forskellige investeringsafdelinger, føres der særskilte regnskaber for de pågældende investeringsafdelinger.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid anvender regnskabsmetoder og -procedurer, som er i overensstemmelse med regnskabsbestemmelserne i investeringsinstitutternes hjemlande, for at sikre, at nettoværdien af de enkelte investeringsinstituttets aktiver beregnes korrekt på grundlag af regnskabsføringen, og at tegnings- og indløsningsordrer kan udføres korrekt til den pågældende nettoværdi.

3. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører passende procedurer med henblik på at sikre korrekt og nøjagtig værdiansættelse af investeringsinstitutternes aktiver og passiver i overensstemmelse med de gældende regler, jf. artikel 85 i direktiv 2009/65/EF.

AFDELING 3

Interne kontrolordninger

Artikel 9

Kontrol foretaget af den øverste ledelse og tilsynsfunktionen

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sørger for, at den øverste ledelse og, hvis det er relevant, tilsynsfunktionen ved fordelingen af funktionerne internt har ansvaret for at sikre, at selskabet opfylder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2009/65/EF.

2. Administrationsselskabet sikrer, at den øverste ledelse:

a) er ansvarlig for at gennemføre den generelle investeringsstrategi for hvert af de administrerede investeringsinstitutter, som defineret, hvis det er relevant, i prospektet, fondsbestemmelserne eller investeringselskabets vedtægter

b) overvåger godkendelsen af investeringsstrategier for hvert af de administrerede investeringsinstitutter

c) er ansvarlig for at sikre, at administrationsselskabet har en permanent og effektiv compliancefunktion, jf. artikel 10, også selv om denne funktion varetages af tredjemand

d) sikrer og kontrollerer med jævne mellemrum, at den generelle investeringsstrategi, investeringsstrategierne og risikogrænserne for hvert af de administrerede investeringsinstitutter gennemføres korrekt og effektivt og overholdes, også selv om risikostyringsfunktionen varetages af tredjemand

e) godkender og kontrollerer med jævne mellemrum, at de interne procedurer for investeringsbeslutninger for hvert af de administrerede investeringsinstitutter er passende, med henblik på at sikre, at sådanne beslutninger er i overensstemmelse med de godkendte investeringsstrategier

f) godkender og kontrollerer med jævne mellemrum risikostyringsstrategien og ordninger, processer og teknikker til gennemførelse af den pågældende metode, jf. artikel 38, herunder risikogrænseordningen for hvert af de administrerede investeringsinstitutter.

3. Administrationsselskabet sikrer også, at den øverste ledelse og, hvis det er relevant, tilsynsfunktionen:

a) vurderer og med jævne mellemrum undersøger, om de metoder, ordninger og procedurer, der er indført for at opfylde forpligtelserne i direktiv 2009/65/EF, er effektive

b) træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

4. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at den øverste ledelse med jævne mellemrum og mindst én gang årligt modtager skriftlige beretninger om compliance, intern revision og risikostyring, navnlig med angivelse af, om der er truffet passende foranstaltninger i tilfælde af eventuelle mangler.

5. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at den øverste ledelse med jævne mellemrum modtager beretninger om gennemførelsen af de investeringsstrategier og de interne procedurer for investeringsbeslutninger, der er omhandlet stk. 2, i litra b)-e).

6. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at tilsynsfunktionen, hvis en sådan findes, med jævne mellemrum modtager skriftlige beretninger om de sagsområder, der er omhandlet i stk. 4.

Artikel 10

Permanent compliancefunktion

1. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne indfører, opretholder og til enhver tid har passende metoder og procedurer, der er egnet til at forhindre enhver risiko for, at administrationsselskaberne ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til direktiv 2009/65/EF, samt tilknyttede risici, og at de etablerer passende foranstaltninger og procedurer til at reducere sådanne risici mest muligt og sætte de kompetente myndigheder i stand til effektivt at udøve deres beføjelser i medfør af nævnte direktiv.

Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne tager hensyn til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger, og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne i forbindelse med deres forretninger.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne opretter og til enhver tid har en permanent og effektiv compliancefunktion, som er uafhængig, og som har følgende ansvarsområder:

- a) at kontrollere og med jævne mellemrum vurdere, om de ordninger, metoder og procedurer, der etableres i overensstemmelse med stk. 1, og foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe eventuelle mangler for så vidt angår administrationsselskabets overholdelse af sine forpligtelser, er passende og effektive
- b) at rådgive og bistå de personer, der har ansvaret for at yde service og udføre aktiviteter, for at sikre, at administrationsselskabet overholder sine forpligtelser i henhold til direktiv 2009/65/EF.

3. For at sætte compliancefunktionen, jf. stk. 2, i stand til at varetage sine ansvarsområder korrekt og uafhængigt, sikrer administrationsselskaberne, at følgende betingelser opfyldes:

- a) Compliancefunktionen skal have den nødvendige kompetence, de nødvendige ressourcer, den nødvendige sagkundskab og den nødvendige adgang til alle relevante oplysninger.

b) Der skal udnævnes en medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen og al rapportering til den øverste ledelse med jævne mellemrum og mindst én gang årligt om complianceforhold, navnlig med angivelse af, om der er truffet passende foranstaltninger i tilfælde af eventuelle mangler.

c) De relevante personer, der er involveret i compliancefunktionen, må ikke involveres i leveringen af de tjenesteydelser eller udførelsen af de aktiviteter, de kontrollerer.

d) Metoden til at fastsætte vederlaget til de relevante personer med ansvar for overholdelse af selskabets forpligtelser må ikke bringe deres objektivitet i fare.

Et administrationsselskab er imidlertid ikke forpligtet til at overholde første afsnit, litra c) og d), hvis det kan godtgøres, at kravet ikke står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dets forretninger og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne, og at dets compliancefunktion vedbliver med at være effektiv.

Artikel 11

Permanent intern revisionsfunktion

1. Medlemsstaterne kræver af administrationsselskaberne, hvis det er hensigtsmæssigt og står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger og arten og omfanget af deres kollektive porteføljeforvaltning i forbindelse med disse forretninger, at de indfører og til enhver tid har en intern revisionsfunktion, som er adskilt fra og uafhængig af administrationsselskabets øvrige funktioner og aktiviteter.

2. Den interne revisionsfunktion, jf. stk. 1, har følgende ansvarsområder:

- a) at udarbejde, gennemføre og til enhver tid have en revisionsplan til at undersøge og evaluere, om administrationsselskabets systemer, interne kontrolprocedurer og ordninger er passende og effektive
- b) at afgive henstillinger på grundlag af resultatet af det arbejde, der udføres i overensstemmelse med litra a)
- c) at kontrollere, om henstillingerne i litra b) overholdes
- d) at rapportere i forbindelse med interne revisionsforhold i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4.

Artikel 12

Permanent risikostyringsfunktion

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører og til enhver tid har en permanent risikostyringsfunktion.

2. Den permanente risikostyringsfunktion, jf. stk. 1, skal være hierarkisk og funktionelt uafhængig af operative enheder.

Medlemsstaterne kan dog fritage administrationselskaberne for den forpligtelse, hvis det er hensigtsmæssigt og rimeligt i forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af administrationselskabets forretninger og af de investeringsinstitutter, det administrerer.

Administrationselskaberne skal kunne godtgøre, at der er truffet passende foranstaltninger til at forebygge interessekonflikter med henblik på at sikre uafhængig risikostyring, og at selskabets risikostyringsproces opfylder kravene i artikel 51 i direktiv 2009/65/EF.

3. Den permanente risikostyringsfunktion skal:

- a) gennemføre risikostyringsstrategien og -procedureerne
- b) sikre overensstemmelse med risikogrænseordningen for investeringsinstitutter, herunder lovpligtige grænser for samlet eksponering og modpartsrisiko, jf. artikel 41, 42 og 43
- c) rådgive bestyrelsen om identifikation af hvert af de administrerede investeringsinstitutters risikoprofil
- d) aflægge beretning med jævne mellemrum til bestyrelsen og tilsynsfunktionen, hvis en sådan forefindes, om:
 - i) overensstemmelsen mellem nuværende risikoniveauer for hvert af de administrerede investeringsinstitutter og den aftalte risikoprofil for det pågældende investeringsinstitut
 - ii) overensstemmelsen mellem hvert af de administrerede investeringsinstitutter og de relevante risikogrænseordninger
 - iii) risikostyringsprocessen, hvorvidt den er passende og effektiv, herunder navnlig om der er truffet passende foranstaltninger i tilfælde af eventuelle mangler
- e) aflægge beretning med jævne mellemrum til den øverste ledelse om det nuværende risikoniveau for hvert af de administrerede investeringsinstitutter og eventuelle faktiske eller forventede overskridelser af grænserne med henblik på at sikre, at der omgående kan træffes passende foranstaltninger
- f) kontrollere og fremme, hvis det er hensigtsmæssigt, ordninger og procedurer til ansættelse af OTC-derivaters værdi, jf. artikel 44.

4. Den permanente risikostyringsfunktion skal have de nødvendige beføjelser og adgang til alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at varetage de opgaver, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 13

Personlige transaktioner

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid har passende ordninger for at forhindre følgende aktiviteter, hvis en relevant person er involveret i aktiviteter, der kan skabe en interessekonflikt, eller har adgang til oplysninger i betydningen i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/6/EF eller til andre fortrolige oplysninger vedrørende investeringsinstitutter eller transaktioner med eller for investeringsinstitutter som følge af en aktivitet, den pågældende udfører på administrationselskabets vegne:

- a) at indgå i en personlig transaktion, der opfylder mindst et af nedenstående kriterier:
 - i) Den pågældende person har forbud mod at indgå i den pågældende personlige transaktion i henhold til direktiv 2003/6/EF.
 - ii) Transaktionen indebærer misbrug eller uretmæssig meddelelse af fortrolige oplysninger.
 - iii) Den er eller kan være i strid med en forpligtelse, som administrationselskabet har i henhold til direktiv 2009/65/EF eller direktiv 2004/39/EF
- b) at tilskynde en anden person til, medmindre det sker som led i den korrekte udførelse af den pågældendes erhverv eller tjenesteydelseskontrakt, at indgå i en transaktion med finansielle instrumenter, som, hvis der var tale om en personlig transaktion fra den relevante persons side, ville være omfattet af dette stykkes litra a), eller artikel 25, stk. 2, litra a) eller b), i direktiv 2006/73/EF eller på anden måde svare til misbrug af oplysninger vedrørende ikke-udførte ordrer
- c) at meddele oplysninger eller synspunkter til en anden person, medmindre det sker som led i den korrekte udførelse af den pågældendes erhverv eller tjenesteydelseskontrakt, jf. dog artikel 3, litra a), i direktiv 2003/6/EF, hvis den relevante person ved eller med rimelighed burde vide, at den anden person som følge af denne meddelelse vil eller kan antages at ville:
 - i) indgå i en transaktion med finansielle instrumenter, som, hvis der var tale om en personlig transaktion fra den relevante persons side, ville være omfattet af dette stykkes litra a), eller artikel 25, stk. 2, litra a) eller b), i direktiv 2006/73/EF eller på anden måde svare til misbrug af oplysninger vedrørende ikke-udførte ordrer
 - ii) tilskynde en anden person til at indgå i en sådan transaktion.

2. De ordninger, der kræves i medfør af stk. 1, skal navnlig udformes på en sådan måde, at det sikres, at:

- a) enhver relevant person, som er omfattet af stk. 1, er bekendt med begrænsningerne i forbindelse med personlige transaktioner, og de foranstaltninger, som administrationselskabet har indført angående personlige transaktioner og meddelelse af oplysninger, i overensstemmelse med stk. 1

- b) administrationsselskabet omgående underrettes om enhver personlig transaktion, som en relevant person indgår i, enten ved underretning om en sådan transaktion eller ved andre procedurer, som gør administrationsselskabet i stand til at identificere sådanne transaktioner
- c) der føres en journal over den personlige transaktion, som administrationsselskabet har modtaget underretning om, eller som det har identificeret, herunder enhver tilladelse eller ethvert forbud angående en sådan transaktion.

Med henblik på første afsnit, litra b), skal administrationsselskabet ved visse aktiviteter, som varetages af tredjemand, sikre, at den enhed, som varetager aktiviteten, fører en journal over de personlige transaktioner, enhver relevant person indgår i, og på anmodning omgående videregiver disse oplysninger til administrationsselskabet.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på følgende typer personlige transaktioner:

- a) personlige transaktioner, der gennemføres som led i en skønsmæssig porteføljevaltningservice, såfremt der ikke er givet forudgående underretning om transaktionen mellem porteføljevalteren og den relevante person eller den anden person, for hvis regning transaktionen gennemføres
- b) personlige transaktioner i investeringsinstitutter eller med andele i institutter for kollektiv investering, som er underlagt tilsyn i medfør af en medlemsstats lovgivning, i henhold til hvilken der kræves en tilsvarende risikospredning for så vidt angår deres aktiver, såfremt den relevante person og enhver anden person, for hvis regning transaktionerne gennemføres, ikke er involveret i det pågældende instituts ledelse.

4. I denne artikels stk. 1, 2 og 3, forstås ved »personlig transaktion« det samme som i artikel 11 i direktiv 2006/73/EF.

Artikel 14

Registrering af porteføljetransaktioner

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at der for hver porteføljetransaktion i forbindelse med investeringsinstitutter omgående føres en journal med oplysninger, som er tilstrækkelige til at rekonstruere ordren i detaljer og den gennemførte transaktion.

2. Den i stk. 1 omhandlede registrering omfatter:

- a) navn eller anden betegnelse for investeringsinstituttet og den person, der handler på investeringsinstituttets vegne
- b) detaljerede oplysninger, som er nødvendige for at identificere det pågældende instrument
- c) mængden
- d) ordrens eller transaktionens type
- e) prisen

- f) for ordrer, datoen og det nøjagtige tidspunkt for ordrens fremsendelse og navn eller anden betegnelse for den person, som ordren blev fremsendt til, eller for transaktioner, datoen og det nøjagtige tidspunkt for beslutningen om at handle og transaktionens gennemførelse
- g) navnet på den person, som har fremsendt ordren eller gennemført transaktionen
- h) årsagerne til tilbagekaldelse af ordren, hvis det er relevant
- i) for gennemførte transaktioner, modparten og handelssystem.

I første afsnit, litra i), forstås ved »handelssystem« et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i nævnte direktiv, et selskab, som systematisk internaliserer, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 7), i nævnte direktiv, eller en prisstiller eller en anden likviditetsstiller eller et selskab, der udfører en funktion i et tredjeland, der ligner de funktioner, som en af de foregående udfører.

Artikel 15

Registrering af tegnings- og indløsningsordrer

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne tager alle rimelige skridt til at sikre, at modtagne tegnings- og indløsningsordrer i forbindelse med investeringsinstitutter samles og registreres omgående efter modtagelse.

2. Den pågældende registrering omfatter følgende oplysninger:

- a) det relevante investeringsinstitut
- b) den person, som giver eller fremsender ordren
- c) den person, som modtager ordren
- d) datoen og tidspunktet for ordren
- e) betalingsvilkårene og -midlerne
- f) ordretypen
- g) datoen for ordrens udførelse
- h) antallet af tegnede eller indløste andele
- i) tegnings- eller indløsningsprisen for hver andel
- j) andelenes samlede tegnings- eller indløsningsværdi
- k) ordrens bruttoværdi, inklusive tegningsgebyrer, eller nettobeløbet efter fradrag af indløsningsgebyrer.

Artikel 16

Krav til opbevaring af fortegnelser

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationselskaberne sikrer opbevaring af de fortegnelser, der er omhandlet i artikel 14 og 15, i mindst fem år.

De kompetente myndigheder kan dog i undtagelsestilfælde kræve, at administrationselskaberne opbevarer en eller alle disse fortegnelser i et længere tidsrum, afhængigt af instrumentets eller porteføljetransaktionens art, hvis det er nødvendigt, for at myndigheden kan udøve sine tilsynsfunktioner i medfør af direktiv 2009/65/EF.

2. Når et administrationselskabs tilladelse ophører, kan medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder kræve, at administrationselskabet opbevarer fortegnelserne i stk. 1 i den resterende del af det femårige tidsrum.

Hvis administrationselskabet overdrager sit ansvar i forbindelse med investeringsinstituttet til et andet administrationselskab, kan medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder kræve, at der træffes foranstaltninger for at sikre, at det pågældende selskab har adgang til sådanne fortegnelser for de sidste fem år.

3. Fortegnelserne skal opbevares på et medium, der tillader lagring af oplysningerne, således at den kompetente myndighed fremover kan henvise til dem, og i en sådan form og på en sådan måde, at følgende betingelser er opfyldt:

- Den kompetente myndighed skal let kunne få adgang til dem og kunne rekonstruere enhver vigtig fase af behandlingen af hver porteføljetransaktion.
- Det skal være muligt let at fastslå eventuelle rettelser eller andre ændringer og fortegnelsernes indhold forud for sådanne eventuelle rettelser eller ændringer.
- Det skal ikke være muligt på anden vis at manipulere eller ændre fortegnelserne.

KAPITEL III

INTERESSEKONFLIKT

(Artikel 12, stk. 1, litra b), og artikel 14, stk. 1, litra d), og stk. 2, litra c), i direktiv 2009/65/EF)

Artikel 17

Kriterier for identifikation af interessekonflikter

1. Medlemsstaterne sikrer, at administrationselskaberne med henblik på at identificere de typer interessekonflikter, der opstår ved ydelse af service og udførelse af aktiviteter, og som kan skade et investeringsinstituts interesser, ved hjælp af en række minimumskriterier tager hensyn til, om administrationselskabet eller en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er

forbundet med administrationselskabet ved et kontrolforhold, er i en af følgende situationer, uanset om det er en følge af udførelse af kollektiv porteføljeforvaltning eller andet:

- Administrationselskabet eller den pågældende person vil kunne opnå en finansiell gevinst eller undgå et finansielt tab på bekostning af investeringsinstituttet.
- Administrationselskabet eller den pågældende person har en anden interesse end investeringsinstituttet i resultatet af en tjenesteydelse, der leveres til, eller en aktivitet, der udføres for investeringsinstituttet eller en anden kunde, eller af en transaktion, der gennemføres på investeringsinstituttets eller en anden kundes vegne.
- Administrationselskabet eller den pågældende person har et finansielt eller andet incitament til at sætte en anden kundes eller kundegruppes interesser over investeringsinstituttets interesser.
- Administrationselskabet eller den pågældende person udfører samme type aktiviteter for investeringsinstituttet og for en anden kunde eller kunder, som ikke er investeringsinstitutter.
- Administrationselskabet eller den pågældende person modtager eller vil af en anden person end investeringsinstituttet modtage et incitament i forbindelse med kollektiv porteføljeforvaltning for investeringsinstituttet i form af et pengebeløb, varer eller tjenesteydelser ud over standardprovisionen eller -vederlaget for den pågældende tjenesteydelse.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationselskaberne, når de identificerer de forskellige typer interessekonflikter, tager hensyn til:

- administrationselskabets interesser, herunder interesser som følge af, at selskabet tilhører en koncern, eller som følge af udførte tjenesteydelser eller aktiviteter, kundernes interesser og administrationselskabets pligt over for investeringsinstituttet
- to eller flere administrerede investeringsinstitutters interesser.

Artikel 18

Politik vedrørende interessekonflikter

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationselskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid har en effektiv politik vedrørende interessekonflikter. Denne politik skal være skrevet ned og svare til administrationselskabets størrelse og organisation og arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dets forretninger.

Hvis administrationselskabet er medlem af en koncern, tages der i forbindelse med denne politik også hensyn til de omstændigheder, som selskabet er eller bør være bekendt med, og som kan føre til en interessekonflikt som følge af andre koncernmedlemmers struktur og forretningsaktiviteter.

2. Den politik vedrørende interessekonflikter, der indføres i henhold til stk. 1, skal:

- a) for så vidt angår den kollektive porteføljevaltning, som udføres af eller på vegne af administrationselskabet, identificere, hvilke forhold der udgør eller kan føre til en interessekonflikt, som medfører en væsentlig risiko for, at investeringsinstituttets eller en eller flere andre kunders interesser skades
- b) angive, hvilke procedurer der skal følges og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at håndtere sådanne konflikter.

Artikel 19

Uafhængig interessekonfliktstyring

1. Medlemsstaterne sikrer, at de procedurer og foranstaltninger, der er fastsat i stk. 18, stk. 2, litra b), er udformet således, at det sikres, at relevante personer, der udfører forskellige forretningsaktiviteter, som indebærer en interessekonflikt, udfører disse aktiviteter med den grad af uafhængighed, der er passende for størrelsen af og aktiviteterne i administrationselskabet eller den koncern, det tilhører, og størrelsen af risikoen for at skade kundernes interesser.

2. De procedurer, der skal følges, og de foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 18, stk. 2, litra b), omfatter følgende, hvis det er nødvendigt og passende for administrationselskabet for at sikre den krævede grad af uafhængighed:

- a) effektive procedurer til at forhindre eller kontrollere udveksling af oplysninger mellem relevante personer, som indgår i kollektiv porteføljevaltning, der indebærer en risiko for en interessekonflikt, hvis udvekslingen af de pågældende oplysninger kan skade en eller flere kunders interesser
- b) særskilt tilsyn med relevante personer, hvis hovedfunktioner omfatter udførelse af kollektiv porteføljevaltning på vegne af eller levering af tjenesteydelser til kunder eller til investorer, hvis interesser kan være i strid med hinanden, eller som på anden vis repræsenterer forskellige interesser, herunder administrationselskabets interesser, som kan være i strid med hinanden
- c) fjernelse af enhver direkte forbindelse mellem vederlaget til relevante personer, som hovedsageligt udfører én enkelt aktivitet, og vederlaget til eller de indtægter, der genereres af forskellige relevante personer, som hovedsageligt udfører en anden aktivitet, hvis der kan opstå en interessekonflikt i forbindelse med de pågældende aktiviteter
- d) foranstaltninger, der skal forhindre enhver person i at udøve eller begrænse enhver persons udøvelse af utilbørlig indflydelse på den måde, hvorpå en relevant person yder kollektiv porteføljevaltning
- e) foranstaltninger, der skal forhindre og kontrollere en relevant persons samtidige eller senere involvering i særskilt kollektiv porteføljevaltning, hvis en sådan involvering kan hæmme en passende håndtering af interessekonflikten.

Hvis vedtagelsen eller anvendelsen af en eller flere af disse foranstaltninger og procedurer ikke sikrer den krævede grad af uafhængighed, kræver medlemsstaterne, at administrationselskaberne vedtager de alternative eller supplerende foranstaltninger og procedurer, der er nødvendige og hensigtsmæssige for at opfylde dette krav.

Artikel 20

Styring af aktiviteter, der fører til en skadelig interessekonflikt

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationselskaberne fører og med jævne mellemrum ajourfører fortegnelser over de typer kollektiv porteføljevaltning, der udføres af eller på vegne af det administrationselskab, hvor der er opstået en interessekonflikt, der medfører en væsentlig risiko for at skade et eller flere investeringsinstitutters eller andre kunders interesser eller, hvis der er tale om løbende kollektiv porteføljevaltning, hvor der kan opstå en interessekonflikt.

2. Medlemsstaterne kræver, at hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der er indført af administrationselskabet for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at garantere, at risikoen for at skade investeringsinstitutters eller deres deltageres interesser vil blive undgået, underrettes den øverste ledelse eller et andet kompetent internt organ i administrationselskabet omgående herom, således at der kan træffes eventuelle fornødne beslutninger for at sikre, at administrationselskabet under alle omstændigheder handler i investeringsinstitutternes og deres deltageres interesse.

3. Administrationselskabet aflægger beretning til investorer om situationer som dem, der er omhandlet i stk. 2, ved hjælp af et passende varigt medium og begrundet sin beslutning.

Artikel 21

Strategier for udøvelse af stemmerettigheder

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationselskaberne udarbejder passende og effektive strategier til at fastlægge, hvornår og hvordan stemmerettigheder knyttet til instrumenter i de forvaltede porteføljer skal udøves, udelukkende til fordel for det pågældende investeringsinstitut.

2. Strategien i stk. 1 skal fastlægge foranstaltninger og procedurer for:

- a) tilsyn med relevante virksomhedsbegivenheder
- b) sikring af, at stemmerettigheder udøves i overensstemmelse med det pågældende investeringsinstituts investeringsmål og -strategi
- c) forebyggelse eller styring af eventuelle interessekonflikter, som skyldes udøvelse af stemmerettigheder.

3. En kort beskrivelse af strategierne i stk. 1 gøres tilgængelig for investorer.

4. Nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der træffes på grundlag af strategierne, gøres efter anmodning tilgængelige for deltagerne gebyrfrit.

KAPITEL IV

REGLER FOR GOD FORRETNINGSSKIK

(Artikel 14, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2009/65/EF)

AFDELING 1

Generelle principper

Artikel 22

Pligt til at handle i investeringsinstitutters og deres deltagers interesse

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at deltagerne i administrerede investeringsinstitutter behandles redeligt.

Administrationsselskaberne skal afholde sig fra at prioritere nogle deltagergruppers interesser højere end andres.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne anvender passende strategier og procedurer til at forebygge forøsmelse, som med rimelighed kan forventes at påvirke markedets stabilitet og integritet.

3. Medmindre andet er fastsat i national lovgivning, kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne sikrer, at der anvendes redelige, korrekte og gennemsigtige prisfastsættelsesmodeller og værdiansættelsessystemer i forbindelse med de investeringsinstitutter, de forvalter, således at de opfylder deres pligt til at handle i deltagerens interesse. Administrationsselskaberne skal kunne fremlægge dokumentation for præcis ansættelse af investeringsinstitutporteføljernes værdi.

4. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne handler på en sådan måde, at investeringsinstitutterne og deres deltagere ikke pålægges unødige omkostninger.

Artikel 23

Krav om fornøden omhu

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at der udvises stor omhu i forbindelse med udvælgelse og løbende tilsyn med investeringer i investeringsinstitutternes og markedintegritetens interesse.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at de har passende kendskab til og forståelse af de aktiver, som investeringsinstitutterne har investeret i.

3. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører skriftlige metoder og procedurer for fornøden omhu og anvender effektive ordninger til at sikre, at beslutninger om investering på investeringsinstitutters vegne gennemføres i overensstemmelse med investeringsinstitutternes mål, investeringsstrategi og risikogrænser.

4. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne, når de gennemfører deres risikostyringsstrategi, og efter at de, hvis det er relevant, har taget hensyn til en planlagt investerings art, udarbejder prognoser og foretager analyser vedrørende investerings bidrag til investeringsinstitutporteføljens sammensætning, likviditet og risk/reward-profil, inden de foretager investeringen. Analyserne skal foretages på grundlag af pålidelige og opdaterede oplysninger både om kvantitet og kvalitet.

Administrationsselskaberne udviser fornøden dygtighed, omhu og hurtighed, når de indgår, administrerer og ophæver aftaler med tredjemand om varetagelse af risikostyringsaktiviteter. Administrationsselskaberne tager, inden de indgår sådanne aftaler, de nødvendige skridt til at efterprøve, om tredjemand har den fornødne evne og kapacitet til at varetage risikostyringsaktiviteterne på en pålidelig, professionel og effektiv måde. Administrationsselskabet indfører metoder til løbende vurdering af standarden af tredjemands præstationer.

AFDELING 2

Behandling af tegnings- og indløsningsordrer

Artikel 24

Krav om underretning i forbindelse med udførelse af tegnings- og indløsningsordrer

1. Medlemsstaterne sikrer, at når administrationsselskaberne har udført en tegnings- eller indløsningsordre for en deltager, underretter de hurtigst muligt og senest den første hverdag efter udførelsen deltageren herom på et varigt medium, der bekræfter, at ordren er udført, eller, hvis administrationsselskabet modtager bekræftelsen fra tredjemand, senest den første hverdag efter modtagelsen af bekræftelsen fra tredjemand.

Første afsnit finder dog ikke anvendelse, hvis underretningen indeholder de samme oplysninger som en bekræftelse, der straks sendes til deltageren af en anden person.

2. Den i stk. 1 nævnte underretning skal, hvor det er muligt, indeholde følgende oplysninger:

- a) identificering af administrationsselskabet
- b) navnet på eller anden betegnelse for deltageren
- c) datoen og tidspunktet for modtagelse af ordren og betalingsmetoden
- d) datoen for udførelse
- e) identificering af investeringsinstituttet

- f) ordrens art (tegning eller indløsning)
- g) antal berørte andele
- h) andelens enhedsværdi ved tegning eller indløsning
- i) datoen for referenceværdien
- j) ordrens bruttoværdi, inklusive tegningsgebyrer, eller nettobeløbet efter fradrag af indløsningsgebyrer
- k) den samlede størrelse af provisioner og gebyrer og, hvis investor anmoder herom, fordelingen af de enkelte elementer.

3. I tilfælde af ordrer for en deltager, der udføres periodisk, træffer administrationsselskaberne enten de i stk. 1 bestemte foranstaltninger eller giver deltageren de i stk. 2 anførte oplysninger om disse transaktioner mindst hver sjette måned.

4. Administrationsselskaberne giver efter anmodning herom deltageren oplysninger om ordrens status.

AFDELING 3

Bedste udførelse

Artikel 25

Efterkommelse af beslutninger om at handle på de administrerede investeringsinstitutters vegne

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne handler i de administrerede investeringsinstitutters interesse, når de ved forvaltning af deres porteføljer efterkommer beslutninger om at handle på de administrerede investeringsinstitutters vegne.
2. Med henblik på stk. 1 stiller medlemsstaterne krav om, at administrationsselskaberne træffer alle rimelige foranstaltninger for at opnå det bedst mulige resultat for investeringsinstitutterne under hensyntagen til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningsandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Sådanne faktorer relative betydning afgøres under henvisning til følgende kriterier:
 - a) investeringsinstituttets mål, investeringsstrategi og risikoprofil, som anført i prospektet eller eventuelt i investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller vedtægter
 - b) ordrens karakteristika
 - c) karakteristika ved de finansielle instrumenter, der indgår i ordren
 - d) karakteristika ved de handelssystemer, som ordren kan rettes til.

3. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne etablerer og anvender effektive ordninger til opfyldelse af kravet i stk. 2. Administrationsselskaberne udformer og gennemfører navnlig en politik, der sætter dem i stand til at opnå det bedst mulige resultat for deres investeringsinstitutters ordrer, jf. stk. 2.

Administrationsselskaberne indhenter investeringsselskabets forudgående samtykke til udførelsespolitikken. Administrationsselskabet stiller passende oplysninger til rådighed for deltagerne om den politik, der er udformet i overensstemmelse med denne artikel, og om eventuelle væsentlige ændringer af denne politik.

4. Administrationsselskaberne kontrollerer med jævne mellemrum, om deres ordreudførelsesordninger og -politik fungerer efter hensigten, således at eventuelle mangler kan findes og i givet fald afhjælpes.

Administrationsselskaberne tager ligeledes udførelsespolitikken op til vurdering én gang om året. Der foretages også en vurdering, når der er indtruffet en væsentlig ændring, som påvirker administrationsselskabets evne til fortsat at opnå det bedst mulige resultat for det administrerede investeringsinstitut.

5. Administrationsselskaberne skal kunne dokumentere, at de har udført ordrer på investeringsinstitutternes vegne i overensstemmelse med administrationsselskabets udførelsespolitik.

Artikel 26

Formidling af ordrer til andre enheder om at handle på investeringsinstitutters vegne

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne handler i de administrerede investeringsinstitutters interesse, når de ved forvaltning af deres porteføljer formidler ordrer til andre enheder om at handle på de administrerede investeringsinstitutters vegne.
2. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne træffer alle rimelige foranstaltninger for at opnå det bedst mulige resultat for investeringsinstitutterne under hensyntagen til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningsandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Sådanne faktorer relative betydning afgøres under henvisning til artikel 25, stk. 2.

Derfor udformer og gennemfører administrationsselskaberne en politik, der sætter dem i stand til at opfylde kravet i første afsnit. I denne politik defineres for så vidt angår hver type instrument de enheder, hos hvem ordren kan placeres. Administrationsselskabet indgår kun i udførelsesordninger, hvis ordningerne opfylder kravene i denne artikel. Administrationsselskaberne stiller passende oplysninger til rådighed for deltagerne om den politik, der er udformet i overensstemmelse med dette stykke, og om eventuelle væsentlige ændringer af denne politik.

3. Administrationsselskaberne kontrollerer med jævne mellemrum, hvor effektiv den politik, der er udformet i overensstemmelse med stk. 2, er, navnlig for så vidt angår kvaliteten af ordreudførelsen hos de enheder, der er identificeret i denne politik, og korrigerer i fornødent omfang mangler.

Administrationsselskaberne tager ligeledes politikken op til vurdering én gang om året. Der foretages også en vurdering, når der er indtruffet en væsentlig ændring, som påvirker administrationsselskabets evne til fortsat at opnå det bedst mulige resultat for det administrerede investeringsinstitut.

4. Administrationsselskaberne skal kunne dokumentere, at de har formidlet ordrer på investeringsinstitutternes vegne i overensstemmelse med den politik, der er udformet i overensstemmelse med stk. 2.

AFDELING 4

Behandling af ordrer

Artikel 27

Generelle principper

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne indfører og anvender procedurer og ordninger, som sikrer en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af porteføljetransaktioner på investeringsinstitutternes vegne.

De procedurer og ordninger, som administrationsselskaberne anvender, skal opfylde følgende betingelser:

- sikre, at ordrer, der udføres på investeringsinstitutternes vegne, registreres og allokeres omgående og nøjagtigt
- sikre udførelse af ellers sammenlignelige ordrer fra investeringsinstitutter fortløbende og omgående, medmindre ordrens art eller de gældende markedsbetingelser umuliggør dette, eller det strider mod investeringsinstitutets interesser.

Finansielle instrumenter eller pengebeløb tilhørende kunder, der er modtaget ved afregningen af den udførte ordre, skal omgående og korrekt indsættes på det pågældende investeringsinstituts konto.

2. Et administrationsselskab må ikke misbruge oplysninger vedrørende ikke-udførte ordrer fra investeringsinstitutter og skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at forhindre misbrug af disse oplysninger af nogen af dets relevante personer.

Artikel 28

Aggregering og allokering af handelsordrer

1. Medlemsstaterne tillader ikke, at administrationsselskaberne udfører en ordre fra et investeringsinstitut, der aggregeres med en ordre fra et andet investeringsinstitut eller en anden kunde eller med en transaktion for egen regning, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- Det skal være usandsynligt, at en aggregering af ordrene overordnet vil være til ulempe for noget investeringsinstitut eller nogen kunde, hvis ordre indgår heri.
- Selskabet skal fastlægge og følge en ordreallokeringspolitik, der giver mulighed for en tilstrækkelig rimelig allokering af aggregerede ordrer, herunder hvordan ordrenes omfang og pris har betydning for allokeringer og behandlingen af delvis udførte ordrer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at når et administrationsselskab aggregerer en ordre fra et investeringsinstitut med en eller flere ordrer fra andre investeringsinstitutter eller kunder, og den aggregerede ordre kun delvis udføres, allokerer selskabet de dermed forbundne handler i overensstemmelse med sin ordreallokeringspolitik.

3. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne, der har aggregeret transaktioner for egen regning med en eller flere ordrer fra investeringsinstitutter eller andre kunder, ikke allokerer de dermed forbundne handler, således at det er til gunst for investeringsinstitutet eller en anden kunde.

4. Medlemsstaterne kræver, at når et administrationsselskab aggregerer en ordre fra et investeringsinstitut eller en anden kunde med en transaktion for egen regning, og den aggregerede ordre kun delvis udføres, allokerer selskabet de dermed forbundne handler til investeringsinstitutet eller den anden kunde frem for selskabet.

Hvis et administrationsselskab imidlertid er i stand til at fremlægge tilstrækkelige beviser over for investeringsselskabet eller den anden kunde for, at det uden denne aggregering ikke ville have kunnet udføre ordren på lige så fordelagtige vilkår, om overhovedet, kan det allokere transaktionen for egen regning forholds-mæssigt i overensstemmelse med den politik, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

AFDELING 5

Tilskyndelser

Artikel 29

Sikring af investeringsinstitutters interesser

1. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne ikke anses for at handle ærligt, redeligt og professionelt i investeringsinstitutternes interesse, hvis de ved investeringsforvaltning og administration for et investeringsinstitut betaler eller modtager gebyr, provision eller naturalieydelse, bortset fra:

- gebyrer, provisioner eller naturalieydelse, der betales eller gives til eller af investeringsinstitutet eller en person på investeringsinstitutets vegne

- b) gebyrer, provisioner eller naturalieydelse, der betales eller gives til eller af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- i) Investeringsinstituttet er klart blevet oplyst om, at der foreligger et gebyr, en provision eller en naturalieydelse, eller hvis det ikke er muligt at konstatere beløbets størrelse, hvilken metode der er anvendt til beregning heraf, på en omfattende, nøjagtig og forståelig måde, før den pågældende service er ydet.
 - ii) Betalingen af gebyr eller provision eller leveringen af naturalieydelse skal øge kvaliteten af den tjeneste, der ydes til investeringsinstituttet, og må ikke forhindre administrationsselskabet i at overholde sin pligt til at handle i investeringsinstituttets interesse
- c) egentlige gebyrer, som gør det muligt eller er nødvendige for at få ydet den relevante service, herunder opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke kan give anledning til interessekonflikter med administrationsselskabets pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i investeringsinstituttets interesse.

2. Medlemsstaterne tillader i medfør af stk. 1, litra b), nr. i), at et administrationselskab i resuméform oplyser om væsentlige vilkår i sine ordninger vedrørende gebyrer, provisioner og naturalieydelse, såfremt administrationselskabet forpligter sig til at give yderligere detaljer på forespørgsel fra deltageren, og det overholder denne forpligtelse.

KAPITEL V

SÆRLIGE ASPEKTER VED STANDARDAFTALEN MELLEM EN DEPOSITAR OG ET ADMINISTRATIONSSELSKAB

(Artikel 23, stk. 5, og artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF)

Artikel 30

Aspekter ved de procedurer, som aftaleparterne skal følge

Medlemsstaterne kræver, at depositaren og administrationselskabet, i dette kapitel benævnt »aftaleparterne«, sikrer, at den skriftlige aftale, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, mindst omfatter følgende særlige aspekter ved de ydelser, som aftaleparterne leverer, og de procedurer, som aftaleparterne skal følge:

- a) en beskrivelse af de procedurer, herunder procedurerne for opbevaring, der skal indføres for de af investeringsinstituttets forskellige typer aktiver, som overdrages til depositaren

- b) en beskrivelse af de procedurer, der skal følges, hvis administrationselskabet har til hensigt at ændre investeringsinstituttets fondsbestemmelser eller prospekt, med en præcisering af, hvornår depositaren bør informeres, og i hvilke tilfælde der kræves forudgående godkendelse fra depositaren, inden ændringen kan foretages
- c) en beskrivelse af de midler og procedurer, som depositaren skal anvende til at overdrage administrationselskabet alle de oplysninger, som administrationselskabet har behov for til at varetage sine opgaver, bl.a. en beskrivelse af de midler og procedurer, som er knyttet til udøvelse af eventuelle rettigheder i forbindelse med finansielle instrumenter, og de midler og procedurer, der anvendes for at sikre, at administrationselskabet og investeringsinstituttet har rettidig adgang til præcise oplysninger om investeringsinstituttets regnskaber
- d) en beskrivelse af de midler og procedurer, som giver depositaren adgang til alle de oplysninger, som depositaren har behov for til at varetage sine opgaver
- e) en beskrivelse af de procedurer, som sætter depositaren i stand til at undersøge administrationselskabets adfærd og vurdere de overdragede oplysningers kvalitet, bl.a. ved hjælp af besøg på stedet
- f) en beskrivelse af de procedurer, som sætter administrationselskabet i stand til at vurdere depositarens resultater i forhold til depositarens kontraktmæssige forpligtelser.

Artikel 31

Aspekter ved udveksling af oplysninger og krav om fortrolighed og forebyggelse af hvidvaskning af penge

1. Medlemsstaterne kræver, at aftaleparterne sikrer, at aftalen, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, mindst omfatter følgende aspekter ved udveksling af oplysninger og krav om fortrolighed og forebyggelse af hvidvaskning af penge:

- a) en fortegnelse over alle de oplysninger, som investeringsinstituttet, dets administrationselskab og depositaren skal udveksle om tegning, indløsning, udstedelse, mortifikation og tilbagekøb af investeringsinstituttets andele
- b) de krav, der stilles til aftaleparterne, om fortrolighed
- c) oplysninger om aftaleparternes opgaver og ansvarsområder i forhold til kravet om at forebygge hvidvaskning af penge og bekæmpe finansiering af terrorisme, hvis det er relevant.

2. Kravene i stk. 1, litra b), udformes således, at de hverken hindrer de kompetente myndigheder i administrationselskabets hjemland eller de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland i at få adgang til relevante dokumenter og oplysninger.

*Artikel 32***Aspekter ved udpegning af tredjemænd**

Medlemsstaterne kræver, at hvis depositaren eller administrations-selskabet har til hensigt at udpege tredjemænd til at varetage deres respektive opgaver, sikrer begge aftaleparter, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, at den pågældende aftale mindst omfatter følgende særlige aspekter:

- a) et tilsagn fra begge aftaleparter om med jævne mellemrum at give nærmere oplysninger om eventuelle tredjemænd udpeget af depositaren eller administrations-selskabet til at varetage deres respektive opgaver
- b) et tilsagn om, at den ene part efter anmodning fra den anden giver oplysninger om de kriterier, der er lagt til grund for udvælgelse af tredjemænd, og om de skridt, der er taget til at føre tilsyn med de aktiviteter, som den udvalgte tredjemænd udfører
- c) en erklæring om, at depositarens ansvar, jf. artikel 24 eller 34 i direktiv 2009/65/EF, ikke berøres af, at depositaren overdrager opbevaringen af aktiverne eller en del heraf til tredjemænd.

*Artikel 33***Aspekter ved eventuelle ændringer og opsigelse af aftalen**

Medlemsstaterne kræver, at aftaleparterne, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, sikrer, at den pågældende aftale mindst omfatter følgende særlige aspekter ved eventuelle ændringer og opsigelse af aftalen:

- a) aftalens gyldighedsperiode
- b) betingelserne for, at aftalen kan ændres eller opsiges
- c) betingelserne for at muliggøre overdragelse til en anden depositar, og i tilfælde af sådan overdragelse den procedure, depositaren anvender til at fremsende alle relevante oplysninger til den anden depositar.

*Artikel 34***Lovvalg**

Medlemsstaterne kræver, at aftaleparterne, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, angiver, at lovgivningen i investeringsinstituttets hjemland finder anvendelse på den pågældende aftale.

*Artikel 35***Elektronisk dataoverførsel**

Hvis aftaleparterne, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, accepterer, at der gøres brug af

elektronisk dataoverførsel i forbindelse med en del af eller alle oplysningerne, kræver medlemsstaterne, at en sådan aftale indeholder bestemmelser om registrering af sådanne oplysninger.

*Artikel 36***Aftalens rækkevidde**

Medlemsstaterne kan tillade, at aftalen, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, omfatter mere end et investeringsinstitut, som administreres af administrations-selskabet. I så fald indeholder aftalen en fortegnelse over de investeringsinstitutter, den omfatter.

*Artikel 37***Serviceniveauaftale**

Medlemsstaterne tillader aftaleparterne at give nærmere oplysninger om de midler og procedurer, der er omhandlet i artikel 30, litra c) og d), enten i aftalen, jf. enten artikel 23, stk. 5, eller artikel 33, stk. 5, i direktiv 2009/65/EF, eller i en særskilt skriftlig aftale.

KAPITEL VI

RISIKOSTYRING

(Artikel 51, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF)

AFDELING 1

Risikostyringsstrategi og risikomåling*Artikel 38***Risikostyringsstrategi**

1. Medlemsstaterne kræver, at administrations-selskaberne indfører, gennemfører og til enhver tid har en passende og veldokumenteret risikostyringsstrategi, som identificerer de risici, de administrerede investeringsinstitutter udsættes eller kan udsættes for.

Risikostyringsstrategien skal omfatte de procedurer, som er nødvendige for at sætte administrations-selskabet i stand til for hvert af de administrerede investeringsinstitutter at vurdere det pågældende investeringsinstituts eksponering i forhold til markeds-, likviditets- og modpartsrisici samt investeringsinstituttets eksponering i forhold til alle andre risici, herunder operationelle risici, som kan være af afgørende betydning for de enkelte administrerede investeringsinstitutter.

Medlemsstaterne kræver, at administrations-selskaberne mindst beskriver følgende aspekter ved risikostyringsstrategien:

- a) de teknikker, redskaber og ordninger, der gør det muligt for dem at opfylde kravene i artikel 40 og 41

b) ansvarsfordelingen i administrationsselskabet med hensyn til risikostyring.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at risikostyringsstrategien, jf. stk. 1, omhandler betingelserne, indholdet og hyppigheden for de beretninger, som risikostyringsfunktionen, jf. artikel 12, aflægger til bestyrelsen og til den øverste ledelse samt, hvis det er hensigtsmæssigt, til tilsynsfunktionen.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 sikrer medlemsstaterne, at administrationsselskaberne tager hensyn til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger og af de investeringsinstitutter, de administrerer.

Artikel 39

Vurdering af samt tilsyn med og kontrol af risikostyringsstrategien

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne skal vurdere, føre tilsyn med og med jævne mellemrum kontrollere:

- a) om risikostyringsstrategien og de ordninger, processer og teknikker, der er omhandlet i artikel 40 og 41, er passende og effektive
- b) i hvilket omfang administrationsselskabet overholder risikostyringsstrategien og de ordninger, processer og teknikker, der er omhandlet i artikel 40 og 41
- c) om de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler ved gennemførelsen af risikostyringsprocessen, er passende og effektive.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland om eventuelle væsentlige ændringer ved risikostyringsprocessen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at kravene i stk. 1 kontrolleres af de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland løbende, og når der gives tilladelse.

AFDELING 2

Risikostyringsprocesser, modpartsrisikoeksponering og udstederkoncentration

Artikel 40

Risikomåling og -styring

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne vedtager passende og effektive ordninger, processer og teknikker med henblik på:

- a) til enhver tid at måle og styre de risici, som de administrerede investeringsinstitutter er eller kan blive udsat for

b) at sikre overensstemmelse med grænserne for samlet eksponering og modpartsrisiko, jf. artikel 41 og 43.

Ordningerne, processerne og teknikkerne skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af administrationsselskabernes forretninger og de investeringsinstitutter, som de administrerer, og være i overensstemmelse med investeringsinstitutternes risikoprofil.

2. Med henblik på stk. 1 kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne træffer følgende foranstaltninger for hvert af de investeringsinstitutter, som de administrerer:

- a) indfører de ordninger, processer og teknikker vedrørende risikomåling, som er nødvendige for at sikre, at de risici, der er forbundet med indtagne positioner, og deres bidrag til den samlede risikoprofil, måles præcist på grundlag af forsvarlige og pålidelige data, og at ordningerne, processerne og teknikkerne vedrørende risikomåling er dokumenteret i passende omfang
- b) når det er relevant, med jævne mellemrum foretager »back tests« med henblik på at efterprøve gyldigheden af risikomålingsordningerne, som omfatter modelbaserede prognoser og skøn
- c) når det er relevant, med jævne mellemrum foretager »stress tests« og scenarieanalyser for at tage højde for risici som følge af eventuelt ændrede markedsbetingelser, som kan få negative følger for investeringsinstitutterne
- d) indfører, gennemfører og til enhver tid har et veldokumenteret system med interne grænser i forbindelse med de foranstaltninger, som anvendes til at styre og kontrollere de relevante risici for hvert enkelt investeringsinstitut, under hensyntagen til alle de risici, som kan være af væsentlig betydning for investeringsinstitutter, jf. artikel 38, og idet de sikrer overensstemmelse med investeringsinstitutets risikoprofil
- e) sikrer, at det nuværende risikoniveau er i overensstemmelse med risikogrænsesystemet, jf. litra d), for hvert enkelt investeringsinstitut
- f) indfører, gennemfører og til enhver tid har passende procedurer, som i tilfælde af faktiske eller forventede overskridelser af investeringsinstitutternes risikogrænser, medfører rettidige afhjælpende foranstaltninger i deltagernes interesse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at administrationsselskaberne anvender en passende proces til likviditetsrisikostyring med henblik på at sikre, at hvert af de administrerede investeringsinstitutter til enhver tid er i overensstemmelse med artikel 84, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF.

Administrationsselskaberne foretager, hvis det er hensigtsmæssigt, »stress tests«, som gør det muligt at vurdere investeringsinstitutternes likviditetsrisici under ekstraordinære omstændigheder.

4. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at for hvert administreret investeringsinstitut er likviditetsprofilen for investeringsinstituttets investeringer forenelig med den indløsningspolitik, som er fastlagt i fondsbestemmelserne, i vedtægterne eller i prospektet.

Artikel 41

Beregning af samlet eksponering

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne beregner et administreret investeringsinstituts samlede eksponering, jf. artikel 51, stk. 3, i direktiv 2009/65/EF, som en af følgende størrelser:

- a) den øgede eksponering og gearing tilvejebragt af det administrerede investeringsinstituttet ved brug af afledte finansielle instrumenter, herunder indbyggede derivater, jf. artikel 51, stk. 3, fjerde afsnit, i direktiv 2009/65/EF, som ikke må overstige den samlede nettoværdi af investeringsinstituttets aktiver
- b) markedsrisikoen for investeringsinstituttets portefølje.

2. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne beregner investeringsinstituttets samlede eksponering mindst én gang om dagen.

3. Medlemsstaterne kan tillade administrationsselskaberne at beregne den samlede eksponering ved brug af forpligtelsesmetoden, »value at risk-metoden« eller andre avancerede risikomålingsmetodologier, hvis det er hensigtsmæssigt. Med henblik på denne bestemmelse forstås ved »value at risk« et mål for det maksimale forventede tab ved et givet konfidensniveau i en bestemt tidsperiode.

Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at den metode, der vælges til at måle den samlede eksponering, er passende under hensyn til investeringsinstituttets investeringsstrategi og den type afledte finansielle instrumenter, der anvendes, og deres kompleksitet, samt hvor stor en del af investeringsinstituttets portefølje, der omfatter afledte finansielle instrumenter.

4. Hvis investeringsinstitutter, jf. artikel 51, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF, anvender teknikker og instrumenter, herunder genkøbsaftaler eller udlånstransaktioner i værdipapirer, med henblik på at tilvejebringe yderligere gearing eller eksponering i forhold til markedsrisici, kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne tager hensyn til disse transaktioner ved beregning af den samlede eksponering.

Artikel 42

Forpligtelsesmetoden

1. Hvis forpligtelsesmetoden anvendes til at beregne den samlede eksponering, kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne gør brug af metoden i forbindelse med positionerne i alle de afledte finansielle instrumenter, herunder indbyggede derivater, jf. artikel 51, stk. 3, fjerde afsnit, i direktiv 2009/65/EF, uanset om metoden anvendes som led i investeringsinstituttets generelle investeringspolitik, med henblik på risikobegrænsning eller med henblik på effektiv porteføljeforvaltning, jf. artikel 51, stk. 2, i nævnte direktiv.

2. Hvis forpligtelsesmetoden anvendes til at beregne den samlede eksponering, kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne omregner positionerne i de enkelte afledte finansielle instrumenter til markedsværdien for en tilsvarende position i det pågældende derivats underliggende aktiv (standardforpligtelsesmetoden).

Medlemsstaterne kan give administrationsselskaberne tilladelse til at anvende andre beregningsmetoder, som svarer til standardforpligtelsesmetoden.

3. Medlemsstaterne kan give administrationsselskaberne tilladelse til at tage hensyn til netting- og hedgingordninger, når de beregner den samlede eksponering, forudsat at disse ordninger ikke tilsidesætter umiddelbare og væsentlige risici og medfører en tydelig begrænsning af risikoeksponeringen.

4. Hvis brug af afledte finansielle instrumenter ikke øger investeringsinstituttets eksponering, er det ikke nødvendigt at medtage den underliggende eksponering i forpligtelsesberegningen.

5. Når forpligtelsesmetoden anvendes, er det ikke nødvendigt at medtage midlertidige låneaftaler indgået på investeringsinstituttets vegne, jf. artikel 83 i direktiv 2009/65/EF, i beregningen af den samlede eksponering.

Artikel 43

Modpartsrisiko og udstederkoncentration

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at modpartsrisici som følge af OTC-derivater er omfattet af grænserne i artikel 52 i direktiv 2009/65/EF.

2. Når investeringsinstituttets eksponering i forhold til modparter beregnes i overensstemmelse med grænserne i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF, anvender administrationsselskaberne den positive løbende afregningsværdi i kontrakten om OTC-derivater med den pågældende modpart.

Administrationsselskaberne kan modregne investeringsinstituttets derivatpositioner med den samme modpart, forudsat at de ad rettens vej kan håndhæve nettingaftaler med modparten på investeringsinstituttets vegne. Netting er kun tilladt i forbindelse med OTC-derivater med den samme modpart og ikke i forhold til anden eksponering, som investeringsinstituttet eventuelt har i forhold til den samme modpart.

3. Medlemsstater kan give administrationsselskaberne tilladelse til mod sikkerhedsstillelse at begrænse investeringsinstituttets eksponering i forhold til en modpart i forbindelse med OTC-derivattransaktioner. Den sikkerhedsstillelse, der modtages, skal være tilstrækkelig likvid, således at den kan sælges omgående til en pris, som ligger tæt på værdiansættelsen før salg.

4. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne tager hensyn til sikkerhedsstillelse ved beregning af eksponering i forhold til modpartsrisici, jf. artikel 52, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF, når administrationsselskabet overdrager OTC-modparten sikkerhedsstillelse på investeringsinstituttets vegne. Det er ved netting kun muligt at tage hensyn til sikkerhedsstillelse, som overdrages, hvis administrationsselskabet ad rettens vej kan håndhæve nettingaftalerne med den pågældende modpart på investeringsinstituttets vegne.

5. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne beregner grænser for udstederkoncentration, jf. artikel 52 i direktiv 2009/65/EF, på grundlag af den underliggende eksponering, som er tilvejebragt ved brug af afledte finansielle instrumenter, i henhold til forpligtelsesmetoden.

6. For så vidt angår eksponering som følge af OTC-derivattransaktioner, jf. artikel 52, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF, kræver medlemsstaterne, at administrationsselskaberne i beregningen medtager enhver eksponering i forhold til modpartsrisici i forbindelse med OTC-derivater.

AFDELING 3

Procedurer til ansættelse af OTC-derivaters værdi

Artikel 44

Procedurer til ansættelse af OTC-derivaters værdi

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne verificerer, om investeringsinstitutters eksponeringer i forhold til OTC-derivater er tillagt rimelige værdier, som ikke kun bygger på modparternes markedsnoteringer i forbindelse med OTC-transaktioner, og som opfylder kriterierne i artikel 8, stk. 4, i direktiv 2007/16/EF.

2. Med henblik på stk. 1 indfører, gennemfører og har administrationsselskaberne til enhver tid ordninger og procedurer, som sikrer en passende, gennemsigtig og rimelig værdiansættelse af investeringsinstitutters eksponeringer i forhold til OTC-derivater.

Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne sikrer, at OTC-derivaters rimelige værdi underkastes en passende, nøjagtig og uafhængig vurdering.

Ordningerne og procedurerne til værdiansættelse skal være passende og stå i et rimeligt forhold til de berørte OTC-derivaters art og kompleksitet.

Administrationsselskaberne skal opfylde kravene i artikel 5, stk. 2, og i artikel 23, stk. 4, andet afsnit, når ordninger og procedurer til værdiansættelse af OTC-derivater indebærer, at tredjemand udfører visse aktiviteter.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 tillægges risikostyringsfunktionen særlige opgaver og ansvarsområder.

4. Ordningerne og procedurerne til værdiansættelse i stk. 2 skal være dokumenteret i tilstrækkeligt omfang.

AFDELING 4

Fremsendelse af oplysninger om afledte instrumenter

Artikel 45

Rapporter om afledte instrumenter

1. Medlemsstaterne kræver, at administrationsselskaberne mindst én gang om året forelægger de kompetente myndigheder

i hjemlandet rapporter med oplysninger, som giver et retvisende billede af de typer afledte instrumenter, som anvendes til de enkelte administrerede investeringsinstitutter, de underliggende risici, de kvantitative grænser og de metoder, som er valgt til at vurdere de risici, der er forbundet med derivattransaktioner.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i administrationsselskabets hjemland kontrollerer, om oplysningerne i stk. 1 foreligger regelmæssigt og er fuldstændige, og at de har mulighed for at intervenere, hvis det er passende.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2011. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 47

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 48

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. juli 2010.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand